

Της εξοχής

Τα σπίτια της εξοχής
Δε χωρούν τις μυρωδιές τους
Οι δρόμοι σκέφτονται
Και ξαφνικά στρίβουν
Τα παραγμένα μυαλά
Φοβούνται τον εαυτό τους

Κάποιες μέρες
Ο ουρανός κατεβαίνει χαμηλά
Βγάζουμε τότε φτερά
κι ονειροπετούμε

"Δώσε μας τα χέρια σου βροχή
και πάρε μας στην αγκαλιά σου"

Πηγή: http://hitiris.eu/downloads/poems/TH_archive0186_poems1379330283.pdf

Δημιουργία αρχείου: 16-09-2013 14:18
